

Lærerne til Undervisning ved flere af Skolerne i en Kommune eller et Skoleforbund for fuldt at udnytte deres Arbejds-kraft, vil det ikke være muligt som hidtil paa Landet at ansætte alle Lærerne ved bestemte Skoler, men en Del af Lærerne og da særlig de yngre maa kunne være den ene Dag ved en Skole og den anden ved en anden eller om Formiddagen ved en Skole, om Eftermiddagen ved en anden. Yderligere kan der blive Anledning til ogsaa ved Landsbyskoler at ansætte Time-lærere med et mindre Timetal end det sædvanlige eller muligvis kun til ganske faa Timer.

Nærværende Paragraf giver derfor Regler i saa Henseende, idet det foreslaas, at den Lærer paa Landet, der ansættes til at gøre Tjeneste ved flere Skoler, har Ret til en paa Skoleplanen fastsat Befordringsgodtgørelse.

Kap. V. Skoleordenen.

Til § 35.

Om Skoleordenen har der ikke været givet Bestemmelser i Skolelovgivningen siden Anordning af 1814 for Købstæderne §§ 38 og 39 og for Landet §§ 31 og 32, der paalægger Børnene at vise Læreren Ærbødighed og Lydighed og nøje at rette sig efter de Forskrifter, han maatte give i Henseende til god Ordens Overholdelse i Skolen.

Den i nærværende Paragraf foreslaaede Bestemmelse er i væsentlig Overensstemmelse hermed.

Med Hensyn til legemlig Revselse er de i saa Henseende i Anordning af 1814 (jfr. Instruksen for Lærerne § 27) givne Bestemmelser forældede, og man ønsker ikke at genoptage disse Regler. Man er i det hele af den Anskuelse, at der paa dette Omraade bør gives saa faa Regler som muligt i hvert Fald ikke Regler, der kan omgive det Par Rap, som det i Almindelighed drejer sig om, med nogen Grad af Højtidelighed, der fører det over under Begrebet „Eksekution“, idet den legemlige Revselse er bedst paa sin Plads, naar den falder øjeblikkelig efter Forseelsens Begaaelse uden lange Debatter med afsluttende Domsafsigelser. Man ønsker derfor ikke Indførelse i Dagbog eller lignende, naar det i de sjældne Tilfælde, som det forhaabentlig kommer til at dreje sig om, bliver nødvendigt at anvende legemlig Revselse.

Man kan heroverfor spørge, om saadan legemlig Revselse dog ikke helt kan undværes og derfor ganske burde forbydes. Her-

til kan imidlertid svares, at blev den helt forbudt, vilde det sikkert blive nødvendigt at indføre den igen; men at det kan haabes, at allerede Bevidstheden om, at legemlig Revselse er tilladt, naar den bruges med Forstand, vil være tilstrækkeligt til at indskrænke dens Brug til ganske enkelte Tilfælde, maaske bevirke, at den i Praksis helt bortfalder.

Man har derfor i nærværende Paragraf kun lige berørt den legemlige Revselse som stadig bestaaende, idet man har henskudt Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvilket Omfang der skal gives nøjere Regler om, hvad der skal iagttages ved Anvendelse af legemlig Revselse, til Undervisningsministerens Afgørelse.

Til § 36.

I Anordningen af 1814 for Købstæderne § 37 og for Landet § 29 foreskrives det, at Børnene skal være renligt og sømmeligt paaklædte i Skolen, og der foreskrives Bøder for Husbonden og Forældre, der er forsømmelige i Retning af at holde Børnene til Renlighed. Man har ikke ønsket her i Loven at optage en saadan Bestemmelse, der næppe nu er tidssvarende, man har kun ønsket, at der skal være Hjemmel for Læreren til at gribe ind, naar et Barn møder urenligt eller befængt med Utøj. Kan eller vil Hjemmet ikke raade Bod paa saadanne Forhold, maa det offentlige gøre det. Da det paagældende Omraade er meget vanskeligt at behandle, idet Forældrene ofte vil betragte en Henvendelse som ukaldet Indblanding i deres private Forhold og uberettiget Kritik af deres Børns Renlighedstilstand, er det foreslaaet, at det skal være Skolekommissionen og ikke Læreren, der skal gribe ind, og hvis Forældrene ikke kan raade Bod paa Ondet, sørge for, at Barnet renses, og det paahviler Kommunalbestyrelsen at stille de fornødne Midler til Raadighed for Skolekommissionen til dette Formaal.

Denne Bestemmelse svarer til, hvad den store Skolekommission enstemmigt foreslog.

Kap. VI. Andre Bestemmelser.

Til § 37.

Ved Anordningen af 1814 for Landet § 1 er det fastsat, at Skoledistrikterne skal lægges saaledes, at Børnene ikke har mere end $\frac{1}{4}$ Mil til Skole, „saavidt Stedernes Beliggenhed det tillader“.

Denne sidste Begrænsning har medført, at Bestemmelsen ikke har kunnet